

பணக்காரனும் பிச்சைக்காரனும்

- பாலா திரிபுரசுந்தரி -

ஒரு ஊரில் ஒரு பணக்காரன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் ஒரு கருமி. அதே தெருவில் ஒரு பிச்சைக்காரன் தினமும் தெருப் பிச்சை கேட்டுச் செல்வான். என்றாவது ஒரு நாள் இந்த பணக்காரன் சோறு போடுவான் என்ற நினைப்பில் தினமும் அவன் வீட்டு முன்பு நின்று அந்த பணக்காரனைப் புகழ்ந்து பேசி பின் "ஐயா பிச்சை போடுங்க" என்று பிச்சை கேட்பான். ஆனால் அந்த கருமியோ ஒரு நாளும் சோறு போட மாட்டான்.

அந்த தெருக் கோவிலில் ஒரு நாள் கதாகாலட்சேபம் நடந்தது. கோவில் வாசல் வழி

செல்லும்போது பிச்சைக்காரனுக்கு கதாகாலட்சேபத்தில் சுவாரசியம் ஏற்பட்டது. கதை சொன்ன பெரியவர் ஔவையாரின் ஆத்திச் சூடியை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். அகர வரிசையில் ஆரம்பித்த அவர் ஏ எழுத்துக்கு வந்தபோது ஏற்பது இகழ்ச்சி என்பதனை விளக்கினார். ஒருவன் எந்த ஒரு நிலைமை வந்த போதும் பிறரிடம் இருந்து எந்த ஒரு பொருளையும் இரவலாக ஏற்றுக் கொள்வது இழிவானது எனபதை விரிவாகக் கூற அந்த விவரம் பிச்சைக்காரனை மிகவும் யோசிக்க வைத்தது. அவன் அன்றிலிருந்து பிச்சை எடுக்காமல் உழைத்து பிழைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான்.

கோவிலுக்கு சென்ற பணக்காரன் கோவிலின் உள்ளே கதாகாலட்சேபத்தை உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஐ- எழுத்துக்கு "ஐயம் இட்டு உண்" என்று கூறி அதை விளக்க ஆரம்பித்தார். "ஐயம் என்றால் சந்தேகம். பிச்சை என்று இரண்டு அர்த்தங்கள் உண்டு. ஐயம் என்பதை இந்த இடத்தில் பிச்சை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தினமும் யாராவது ஒருவருக்கு உணவு அளித்த பிறகு தான் நாம் உண்ண வேண்டும் என்று அவர் விளக்கினார். இந்த விளக்கம் இந்த பணக்காரனின் மனதில் நன்றாக பதிந்தது. அவன் ஒரு முடிவோடு வீட்டுக்குக் கிளம்பினான்.

மறுதினம் பணக்காரன் முதலில் பிச்சை போட்டுவிட்டு பின் தான் உண்ண வேண்டும் என்று பிச்சைக்காரனின் குரலுக்காக காத்திருந்தான். ஆனால் வெகு நேரம் ஆகியும் பிச்சைக்காரன் வரவில்லை. எனவே பணக்காரன் வீட்டிற்கு வெளியே வந்து எட்டிப் பார்க்கவெருவோரம் பிச்சைக்காரன்

செருப்புத் தைத்துக் கொண்டிருந்தான். பணக்காரன் அவனிடம் சென்று, "நீ ஏன் பிச்சை எடுக்கவில்லை? உனக்கு பிச்சை போட்டு விட்டு சாப்பிட நான் காத்திருக்கிறேன்" என்று சொல்ல, அதற்குப் பிச்சைக்காரன் "நான் இன்றிலிருந்து பிச்சை எடுப்பதை விட்டு விட்டேன்" என்று பதில் கூறினான்.

"நான் கதாகாலட்சேபத்தில் கேட்ட நல்ல விஷயங்களின்படி நடக்க வேண்டும் அதனால் நீ வந்து என்னிடம் பிச்சை வாங்கிக் கொள்" என்று பிச்சைக்காரனை பணக்காரன் வற்புறுத்தினான். அதற்கு பிச்சைக்காரன், "நானும் கதாகாலட்சேபத்தில் கேட்ட படியே நடக்க முயற்சிக்கிறேன். அதனால் நான் உன்னிடம் பிச்சை கேட்கப் போவதில்லை" என்று கூறினான். இருவருக்கும் வாக்குவாதம் வலுத்தது.

இவர்கள் இருவரின் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த வழிப்போக்கன் ஒருவன் அவர்களுடைய குழப்பத்தைத் தீர்ப்பதாகக் கூறினான். அவர்கள் இருவரும் அவன் முகத்தை ஆவலாகப் பார்க்க, "நீங்கள் கேட்ட கதாகாலட்சேபத்தில் கேட்ட ஆத்திச்சூடியை சொன்னவர் யார் தெரியுமா?" என்று கேட்டான்

இருவரும் "ஔவையார் என்னும் அரிய முதாட்டி" என்று ஒன்றாக பதில் கூறினர். வழிப் போக்கன் உடனே, "தையல் சொல் கேளேல் என்று இன்னொரு பழமொழி கேள்விப்படவில்லையா? அதாவது பெண் கூறும் விஷயத்தைக் கேட்காதே என்பதுதான் அதன் பொருள். ஔவையாரும் ஒரு பெண்தானே. அவர் கூறியதைக் கேட்டு ஏன் நடக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது தெரியுமா? அந்த தெருவில் பணக்கார கருமி ஒருவன் யாருக்கும் உதவி செய்யாமல் இருக்க, பிச்சைக்காரன் அவன் வீட்டு வாசலில் தினமும் பிச்சைக்காரகக் காத்திருந்தான். ☆